

2 Коринтян 6

В цьому розділі Павло продовжує закликати нас прийняти благодать Божу і жити новим життям, щоб бути посланцями Христа. Він закликає своїх коринфських братів і сестер широко відкрити свої серця, щоб прийняти служіння, яке Бог їм дав. Також тут є вагомі поради щодо необхідності уникати ідолопоклонства і не обтяжуватися світом.

День спасіння

Бог кличе саме вчасно. Він врятував нас у Свій час та згідно Свого плану, і зараз ми живемо в час Божої милості, коли широко відкриті двері, щоб прийняти Христа. Тепер час, щоб прийняти Євангеліє, і ми не сміємо допускати, щоб хтось відкладав прийняття Христа, тому що ми не знаємо, коли двері закриються!

Павлові страждання

Павло був глибоко стурбований коринтянами і писав до них приблизно так само, як і писав до галатів. Він був відданий чесному служінню, і описує випробування та труднощі, з якими він стикався. Він та його співпрацівники багато страждали за те, що вірно проповідували Євангеліє, і він рішуче спростовує будь-яку думку про те, що він служив заради особистої вигоди чи слави. Він розповідає, як його били, ув'язнювали, піднімали проти нього бунт, а також про важку працю, безсонні ночі та голод. В смиренні розповідає, що вони прагнули проявляти чистоту, розуміння, терпіння і доброту, шукаючи сили Святого Духа, щоб засвідчити про Христа в правді та любові. Він описує це як війну, де в обох руках він тримає Божу зброю праведності. Він знає, що деякі будуть погано про нього говорити, але це не стримує його від служіння Христу. Він переживає надзвичайно важкі часи, але, незважаючи на все, радіє Христу і знає, що в Христі є все, що йому справді потрібно.

Павло прямо говорить про холодність коринтян до нього та його співпрацівників. Він заявляє про свою щирі прихильність до коринфян і благає коринфян мати до них відкриті серця. Цілком ймовірно, що Павло так сильно наголошує на жертвних викликах свого служіння, бо знає, що є інша форма служіння, коли люди сконцентровані на собі, ледачі, прагнуть комфортного життя, орієнтовані на власний інтерес, а не самовіддано піклуються про тих, кого любить Христос.

Залучення до світу

У заключній частині цього розділу Павло торкається делікатного питання стосунків віруючих з невіруючими. Цінності світу, в якому він жив, були дуже протиречивими стилю життя, моралі та вірування християн. Це стосується і нас сьогодні. Біблія закликає нас різнитися від цього світу, оскільки, якщо віруюча людина чи церква перебуває під контролем або впливом невіруючої людини чи

організації зі світовими стандартами поведінки, існує ризик, що їхня віра та свідчення зазнають краху. Однак, ми повинні також пам'ятати, що Ісус закликає нас бути сіллю та світлом у цьому світі, тому ми повинні проявляти мудрість, щоб розвивати здорові стосунки з невіруючими, знаючи, що Христове світло у нас, може привести їх до Христа!

Питання для роздуму:

1. Наскільки ми цінуємо благодать Божу і усвідомлюємо, що сьогодні день спасіння?
2. Які у нас цінності, які ми показуємо у нашому житті та служінні?
3. Наскільки наше служіння мотивоване нашою любов'ю до Ісуса та його церкви, а не власним інтересом?
4. Наскільки чітко ми навчаємо, що хтось, хто приходить до Христа, повинен відмовитися від своїх старих вірувань і способу життя?
5. Наскільки ми обережні, щоб не допустити, щоб наші стосунки в цьому світі руйнували нашу віру в Христа?

Божих благословінь!
Річард Брантон